

Foto: Xavi Solanas

Monja Peña (2019)
«Medalles de la Ciutat 2019: Mamadou Aliou Sylla i Aurora Morata Salvador»
Medalles de la Ciutat / Ajuntament de Granollers / Arxiu Municipal de Granollers

Aurora Morata Salvador

27

La família Pérez Morata

Medalla de la Ciutat a la senyora **Aurora Morata Salvador**

Granollers, 1961

Entrenadora de gimnàstica del CN Granollers

Es distingeix Aurora Morata Salvador per impulsar, amb gairebé 40 anys de dedicació, la secció de gimnàstica artística del Club Natació Granollers, des d'on exerceix com a directora esportiva de les seccions femenina i masculina. Es reconeix també la seva trajectòria esportiva que va tenir la seva màxima expressió en els Jocs Olímpics de Moscou 1980, on va assolir la 25a posició i va contribuir a que la gimnàstica de l'estat obtingués una de les millor classificacions fins a la data. Un any abans va ser campiona d'Espanya de gimnàstica esportiva en categoria individual i medalla d'or en els Jocs de la Mediterrània d'Split, entre els resultats més destacats del seu llarg palmarès. El fet de posar-se al capdavant i fer progressar durant tants anys la gimnàstica artística va ser reconegut pel seu club, el CNG, que li va dedicar la sala de gimnàstica en el seu honor.

Amb els pares i germans, a Vilanova i la Geltrú

Aurora Morata Salvador (Vilanova i la Geltrú, el Garraf, 1961) és, des de fa dotze anys, directora tècnica de gimnàstica artística del Club Natació Granollers. Lligada a aquest club des de l'any 1980, ha ocupat diferents càrrecs de responsabilitat des que va començar com a gimnasta, una especialitat esportiva que li ha permès guanyar importants competicions nacionals i internacionals. Abans d'aconseguir els bons resultats que ha obtingut, l'Aurora va dedicar molts anys a l'aprenentatge d'una disciplina que exigeix talent, dedicació i sacrifici.

Segons explica, es va iniciar en el món de la gimnàstica al seu poble natal, on els seus pares, Joan Enric i Maria Teresa, regentaven una carnisseria que havia fundat l'avi, Joan Morata. Encara en funcionament, a la carnisseria hi treballen actualment els seus dos germans, Maite i Joan Carles, continuadors del negoci familiar. Si bé va viure intensament tot el que comportava tenir un establiment d'aquestes característiques, reconeix que hi va treballar "molt poquet".

Com tantes altres noies del poble, la petita Morata va anar a estudiar a l'escola de monges La Milagrosa, centre escolar del qual conserva bons records. Els principals, centrats especialment en les primeres exhibicions de gimnàstica que sovint organitzava l'escola. "En aquestes demostracions vaig comprovar que les nenes feien rodes i verticals i jo les vaig imitar, i vaig constatar que em sortien amb certa facilitat". Assabentat el seu pare de les bones condicions que presentava la seva filla de cara a la gimnàstica, la va apuntar, amb la seva aprovació, al gimnàs Eurhythmia, dirigit per Jaume Miró. Gairebé sense saber-ho i amb 11 anys, l'Aurora començava en aquest gimnàs i amb aquest entrenador una llarga relació esportiva que ha durat molts anys. "Sempre he tingut clar que en Jaume és la persona a qui més dec, esportivament parlant", afirma.

Malgrat que ella pensa que aleshores no era massa flexible, en Jaume Miró va tenir clar que aquella jove "primeta i àgil" era tot un diamant. El primer any va començar a entrenar tres dies a la setmana i aviat va comprovar que sentia una gran predilecció per les acrobàcies de terra. Immersa ja en la pràctica de la gimnàstica, als 13 anys va participar en uns campionats organitzats per la Federació Catalana de Gimnàstica. Aquesta primera competició li va servir, diu, "per creure en mi mateixa i en les meves possibilitats com a gimnasta". Amb 14 i 15 anys, va guanyar diverses competicions de Catalunya i va quedar també Campiona d'Espanya. Són

Conversant amb el seu entrenador Jaume Miró

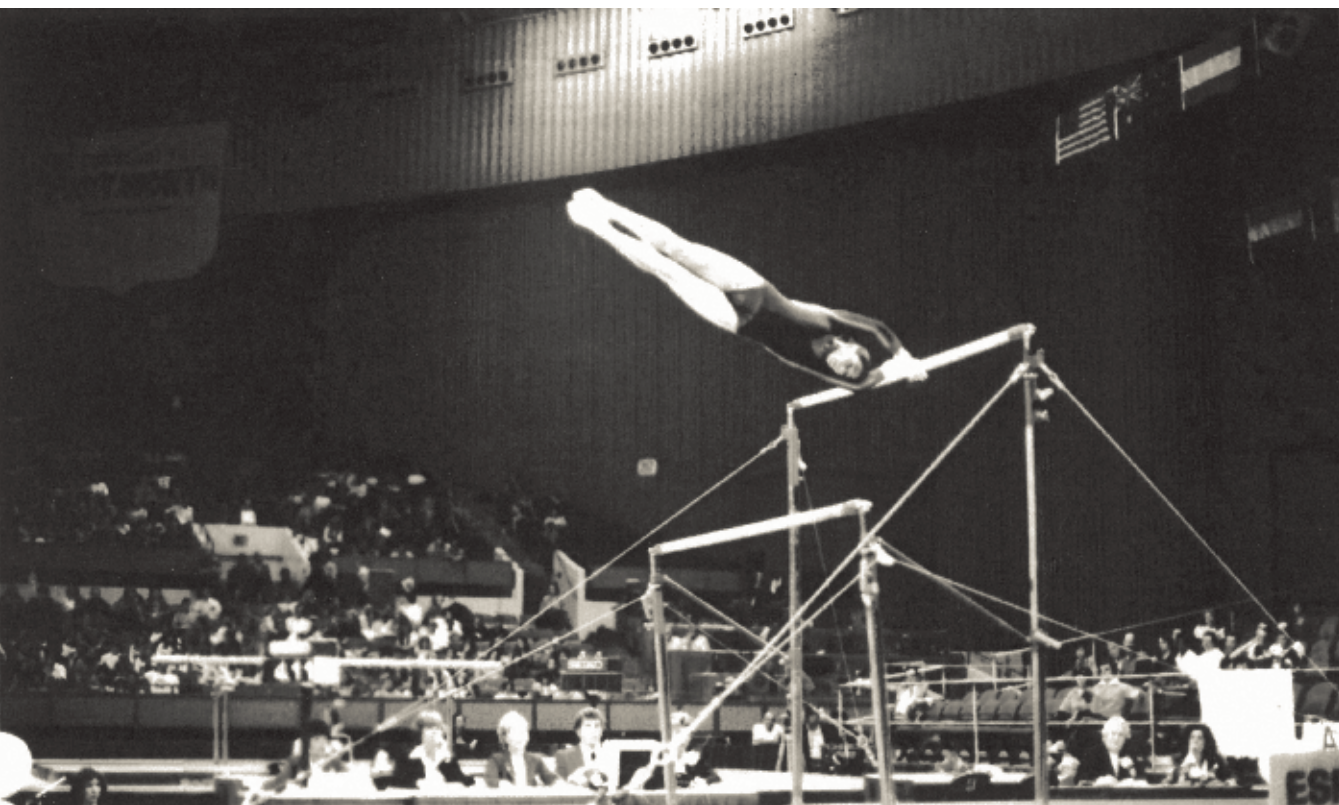
els anys en els quals va deixar el gimnàs Euryitmia per passar a entrenar al pavelló municipal de Vilanova. I ho va continuar fent amb el mateix entrenador.

Aquests bons resultats esportius van fer que el Comitè Tècnic de la Federació Espanyola de Gimnàstica la cridés per fer uns controls a Madrid, l'antesala per la qual havien de passar els gimnastes per poder participar a les competicions internacionals amb la selecció espanyola. La primera prova important en la qual va concursar va tenir lloc a Alemanya. Amb 16 anys, igualment, va concursar en diverses competicions internacionals que es van fer a Itàlia, Rússia i Romania. L'Aurora començava així la seva carrera internacional.

El 1977, l'entrenador Jaume Miró va fitxar pel Grup Cultura Covadonga (Gijón) i va demanar-li si volia continuar entrenant amb ell. La jove gimnasta va mostrar la seva conformitat i, juntament amb Josefina Gomarís i Judith Pujals, van iniciar una nova etapa en les seves vides, lluny del seu poble i dels seus, però decidides a provar sort en la difícil disciplina de la gimnàstica artística. Els tres anys que va passar a Gijón van anar acompanyats de molts èxits esportius. Personalment, es mostra contenta del suport que tenia, "cosa que sempre he agraït". Va ser també l'any en el qual va debutar en l'alta competició internacional, en participar als Campionats d'Europa celebrats a Praga, guanyats per Nadia Comaneci.

El 1978 –la data per a ella és molt important per les experiències que va viure– forma part de l'equip nacional que va competir al Campionat del Món que es va fer a Estrasburg (França). Contenta per la progressió que havia assolit en els darrers anys, li va produir una gran satisfacció coincidir amb gimnastes com Nadia Comaneci, considerada la millor gimnasta de totes les èpoques. "El fet de competir amb ella era una cosa que aleshores valorava molt, ja que això donava encara més valor a l'esforç que feia per estar amb les millors gimnastes de tot el món". "A més a més, em va tocar sortir a competir després d'ella en diverses ocasions, cosa que m'imposava molt, de veritat". Lluny d'arronsar-se, l'Aurora recorda que "en un dels exercicis vaig aconseguir, fins i tot, millor nota que ella". "Ella va fallar i a mi em va sortir perfecte", diu rient.

Totalment bolcada en la seva carrera com a gimnasta i amb molts compromisos per complir, el juliol de 1979 va participar als Jocs Mediterranis d'Split (a l'antiga Iugoslàvia). La selecció espanyola va quedar segona per equips, però ella va aconseguir ser la primera en l'àmbit individual i també en l'exercici de paral·leles asimètriques.

Campionat del Món de 1979 a Fort Worth, Texas, als Estats Units

Amb poc temps per descansar i entrenar, el mes de desembre va creuar l'Atlàntic per anar a competir al Campionat del Món que es celebrava a la localitat americana de Fort Worth, a l'estat de Texas. En aquella ocasió, ho va fer en companyia d'Angelina García, Eloisa Marcos, Glòria Visseras i Rosa M. Vives. Tot i obtenir aquests excel·lents resultats, la premsa internacional va fixar la seva mirada especialment en Nadia Comaneci, batejada com "la reina de la gimnàstica".

En l'àmbit nacional, però, sí que es van reconèixer els èxits assolits per les representants espanyoles i l'Aurora va ser elegida Millor Esportista Nacional de 1979 per part del Consejo Nacional de Deportes, un reconeixement que va rebre el 1980 de mans del rei Juan Carlos i que se sumava a la llarga llista de guardons ja aconseguits. En el seu poble natal, el *Setmanari de Vilanova i la Geltrú* li va dedicar la portada del 2 de maig.

El 1980, l'any de la celebració de les Olimpíades de Moscou, va ser el de la seva consagració absoluta com a gimnasta i també l'any en què va arribar al Club Natació Granollers de la mà de Jaume Miró. El club granollerí buscava un entrenador/a per la secció de gimnàstica artística femenina i es va posar en contacte amb la Federació Catalana de Gimnàstica amb la intenció que els ajudessin a contractar el o la professional que necessitaven amb urgència. Des de la Federació van contactar amb Jaume Miró i aquest va mostrar la seva disponibilitat per fitxar pel CN Granollers.

Coneixedora de la situació, la gimnasta vilanovina va seguir novament les passes del seu entrenador i va arribar a Granollers el mes de maig de 1980. Acostumada al clima fred i plujós de Gijón, estava contenta per tornar "a prop de casa" i per la retrobada "amb unes bones temperatures que trobava a faltar". Ja a Granollers, va anar a viure de lloguer i va començar a entrenar amb normalitat al CN Granollers, entitat "en què em vaig sentir bé des del primer moment", diu.

Amb la cita olímpica de Moscou a les portes del calendari, la gimnasta va passar els mesos de maig i juny bolcada en la preparació especial dels Jocs. Arribat el juliol, va formar part de la selecció espanyola juntament amb Glòria Viseras i Irene Martínez, del Centre de Tecnificació de Madrid. Decidida a fer un bon paper i segura de les seves possibilitats, l'Aurora afirma que va anar a competir "amb moltes ganes i en bona forma". Una vegada més, ho feia amb les millors gimnastes del món i en unes olimpíades, "el somni de tots els esportistes". Satisfeta

Millor esportista de l'Estat. Any 1979

del resultat obtingut –va quedar la número 25– encara recorda la intensitat amb què va viure aquella competició i el moment especial pel qual va passar –per segona vegada a la seva vida– en sortir a competir... darrere la Nadia Comaneci.

Aquella va ser una competició en plena guerra de blocs dels països de l'est i amb les romaneses, ucraïneses i russes lluitant a la pista i als despatxos per aconseguir ser primers en gimnàstica. El jurat de la competició va trigar més de tres quarts a donar la puntuació de la gimnasta ucraïnesa, quan normalment trigaven entre quatre i cinc minuts. L'Aurora es va haver d'esperar tot aquest temps escalfant, a l'espera que la cridessin per competir. Coneguda la nota de la Comaneci, l'Aurora recorda encara emocionada "els forts aplaudiments amb els quals em va rebre el públic del pavelló, ja que tots ells eren ben conscients que la situació era força anòmala". Malgrat aquestes dificultats, la gimnasta del CN Granollers va aconseguir un 9,20 sobre 10 en un dels aparells amb més dificultat de la modalitat: la barra d'equilibris.

Després de l'èxit de Moscou, va continuar competint en diversos campionats tot i que ja començava a pensar que la seva vida com a gimnasta artística arribava a la seva fi. Decidida a seguir vivint a Granollers, els directius del CN Granollers la van contractar a finals de 1980 com a directora esportiva perquè potenciés l'escola de gimnàstica del club. Acceptat el repte, va iniciar una nova etapa en la seva vida. Durant poc més d'un any va compaginar aquesta activitat amb la competició.

El 1982, va decidir que havia arribat el moment de deixar la pràctica de la gimnàstica artística de competició. La seva vida personal també va canviar, ja que el 1982 es va casar amb Francesc Xavier Pérez Moreno, entrenador de gimnàstica.

L'anunci de la seva retirada als 21 anys com a gimnasta va ser seguida amb interès pels mitjans de comunicació de Granollers i de Vilanova i la Geltrú. Entrevistada al *Diari de Vilanova*, va afirmar: "Un cinquanta per cent del que sóc i he aconseguit ho dec al que ha estat el meu principal entrenador, Jaume Miró, i l'altre cinquanta als meus pares, que sempre m'han donat el suport que he necessitat".

El periodista Ramon Mora diu a Revista del Vallès que "l'Aurora Morata és un exemple a seguir". El CN Granollers li organitza el 22 de maig de 1982 un homenatge de comiat al qual

Amb Nadia Comaneci a l'Olimpíada de Moscou l'any 1980

assisteixen diferents representants locals i provincials de la gimnàstica artística, tot destacant la presència de l'alcalde Rafael Ballús. A l'entrevista, la gimnasta demana "més ajuda per als esportistes per part de les institucions" i agraeix "l'ajuda que sempre he trobat al CN Granollers, on estic molt a gust i amb moltes ganes de seguir col·laborant amb la meva nova responsabilitat d'entrenadora". ¹

La seva projecció –malgrat que es tracta d'una especialitat esportiva minoritària– és seguida també des de les pàgines de *Plaça Gran*. Entrevistada per la periodista Montserrat Ponsa, la gimnasta explica alguns aspectes relacionats amb els durs entrenaments que fa habitualment: "Tot depèn de com em trobi físicament. En general dedico entre set i vuit hores diàries i puc assegurar-te que no em cansa. M'adono que ho necessito i això fa que les hores em passin volant. Per a mi és un gran sacrifici fer vacances, ja que no puc passar sense anar al gimnàs. No recordo haver passat més de quatre dies sense anar-hi". ²

Especialment motivada pel nou repte com a entrenadora del CN Granollers, afirma que va acceptar el càrrec "perquè el nou treball m'oferia la possibilitat de fer realitat dues de les meves passions: l'ensenyament de la gimnàstica i fer-ho amb nens petits". Posades les bases de l'escola, els representants del CN Granollers van començar, de mica en mica, a obtenir bons resultats a les competicions en les quals van participar. Van ser uns anys també, en els quals el tàndem amb Jaume Miró va fer possible que la gimnàstica femenina destaqués a nivell nacional.

El 1993 Miró va ser cessat i va abandonar el club. L'Aurora va viure amb preocupació la marxa de qui havia estat el seu entrenador i principal mentor des que va començar de jove a la pràctica de la gimnàstica artística. El 1994 va ser l'any de l'infortuni. La crema fortuïta del gimnàs va obligar els gimnastes del CN Granollers a buscar nous espais d'entrenament. Durant dos anys, van entrenar, amb molts problemes, a Sant Feliu de Codines, Vic i a una nau industrial. Restaurat l'antic gimnàs, els gimnastes van tornar al CN Granollers "després de passar dos anys molt complicats". "El treball que durant aquest temps vam fer uns quants pares dels gimnastes –entre els quals Ignacio Ibáñez i Manel Sánchez– va ser encomiable", remarca l'Aurora.

1 Mora, Ramon. Aurora Morata s'acomiada de la competició. Revista del Vallès. 29 de maig de 1982.

2 Ponsa, Montserrat. Aurora Morata i Jaume Miró un tàndem olímpic. *Plaça Gran*. 6 de setembre de 1980.

El Club Natació Granollers posa el seu nom a la sala de Gimnàstica Artística (Ramon Ferrandis/El 9 Nou)

El 1996 va agafar la direcció tècnica de l'Escola i especialment la que tenia a veure amb les noies. L'any 2000 va entrar d'entrenadora dels equips de competició Elisabet Valle. El 2002, els gimnastes van haver d'abandonar les instal·lacions del CN Granollers a causa de la remodelació general de l'espai que es va fer amb motiu de l'ampliació del gimnàs dels socis. En aquesta ocasió, la secció es va traslladar a una nau de Roca Umbert. El 2010 es va inaugurar el nou gimnàs. L'atzar va voler que la seva inauguració coincidís amb l'entrada a la sala dels gimnastes Adrià Alonso i Sara Montore, que havien participat als Campionat d'Europa júnior. Aquesta circumstància va fer augmentar la il·lusió en tota la secció.

Compromesa amb el club i convertida en tot un referent esportiu, els directius del CN Granollers van decidir l'any 2017 que la sala de gimnàstica de l'entitat portés el nom d'Aurora Morata. L'acte de reconeixement a l'entrenadora i directora esportiva va resultar molt emotiu. La junta directiva del club que presidia Eduard Escandell, va prendre l'acord "per destacar la seva implicació i dedicació durant els 37 anys que és entrenadora del club, per la seva trajectòria esportiva i per abanderar durant tota la seva vida aquest esport arreu del món". L'acte va comptar amb la presència de l'alcalde, Josep Mayoral; el regidor d'Esports, Álvaro Ferrer; el president de la Federació Catalana de Gimnàstica, Xavier March; entrenadors, gimnastes i familiars.³

Directora tècnica de la secció de gimnàstica artística des de fa dotze anys, l'Aurora segueix de ben de prop el dia a dia de les seccions masculina i femenina, tant pel que fa al funcionament de l'escola com dels gimnastes que competeixen al més alt nivell.

La secció de gimnàstica artística masculina compta amb uns cinquanta nois, i la femenina amb unes cent vint noies. Els gimnastes que formen part de l'escola comencen a aprendre les coses bàsiques que ofereix la gimnàstica per seguir amb la competició de promoció, la competició base i la competició olímpica, reservada als millors.

L'equip tècnic d'entrenadors actual que dirigeix està format per set persones més: Elisabet Valle, Anna Parera, Fabiana Dorante, Carmen Nájera, Gerard Trancoso, Aitor Rama i Limin Jia. Tots ells ensenyen als integrants de la secció els secrets d'un esport que exigeix, diu, "dedicació i esforç". Els exercicis més habituals de les noies comprenen el salt de poltre, les paral·leles asi-

³ Revista Club Natació de Granollers, 2018.

Reconeixement del CN Granollers als gimnastes de l'escola

mètriques, la barra d'equilibris i els exercicis de terra. Per la seva part, els dels nois es centren, especialment, en el salt de poltre, el poltre amb arcs, les anelles, les paral·leles, la barra fixa i el terra. Sempre ben representada, la secció de gimnàstica del CN Granollers ha donat al club i a la ciutat molts dies de glòria.

Entre les gimnastes del CN Granollers que han assolit importants triomfs els últims anys, destaquen Glòria Rocher, Juanita Calva, Pilar Gracia, Mònica de Vega, Raquel Borràs, Núria Domènech, Elisenda Rosell, Gladis Pujol, Sara Montore, Lluna Casanovas i Mariona Ros. Totes elles han participat en diversos campionats nacionals i internacionals. Pel club han passat igualment gimnastes destacats, entre els quals, Rubén López, Javier Gómez, Adrià Alonso, Antoni Fraguas i Gervasio Deferr, medalla d'or en els Jocs Olímpics de Sidney del 2000 i Atenas del 2004, i plata a Pekín l'any 2008. La directora tècnica del CN Granollers valora positivament la trajectòria dels gimnastes de l'entitat i es congratula que en aquests moments hi hagi gimnastes com Berta Pujadas, Etna Abella i Helena Lucas amb unes perspectives de futur magnífiques. "El nivell segueix sent realment molt alt", conclou.

El 20 de novembre de 2018 l'Aurora va rebre un homenatge per part del Comitè Olímpic Espanyol per l'èxit assolit als Jocs Olímpics de Moscou. Satisfeta pel reconeixement va tenir ocasió de retrobar-se amb molts esportistes coneguts. L'acte va ser presidit per Alejandro Blanco, president del COE, i presentat per Eli Pinedo, jugadora d'handbol i medallista olímpica.

Entregada amb passió des de ben joveneta a la gimnàstica, ara té més temps per analitzar una especialitat esportiva que també és escola de molts valors, entre els quals, afirma l'Aurora, "la constància, la lluita, la responsabilitat, el respecte i l'esforç. L'aplicació a la vida de tots aquests valors t'ajuda a afrontar els problemes i les adversitats", conclou.

Sempre activa, ara està més entretinguda que mai. En la mesura que pot, ajuda els seus fills Enric i Francesca, de 30 i 25 anys, respectivament. I com sigui que els nens han estat sempre la seva passió, està molt feliç de tenir dos nets: l'Àlex, de tres anys, i l'Adara, d'onze mesos.